

Божият СЛОВО

ГОДИНА XVIII, БРОЙ 06 (193) • 2010 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Блажен онзи човек...

*Блажен онзи човек,
който не ходи по съвета
на нечестивите, и в
пътя на грешните не
стои, и в събранието на
присмивателите не седи;*

*Но се наслаждава в закона
на Господа, и в Неговия
закон се поучава ден и нощ.*

*Ще бъде като дърво
посадено при потоци
води, което дава плода си
на времето си, и чийто
лист не повяхва; във
всичко, което върши ще
благоуспява.*

*Не е така с нечестивите;
но те са като плевата,
която вятърът отвява.*

*Затова, нечестивите няма
да устоят в съда, нито
грешните в събранието на
праведните;*

*Защото Господ наблюдава
пътя на праведните; А
пътят на нечестивите ще
бъде погибел.*

(Псалом 1)

ДОКОГА ЩЕ СЕ КОЛЕБАЕТЕ МЕЖДУ ДВЕ МНЕНИЯ?

Този въпрос беше зададен на една цяла нация от Старозаветния пророк Илия преди повече от 2500 години. Израел по това време беше под управлението на цар и царица, които отдалечаваха народа от Бога. Те служеха на идоли. Излети подобия на божества, които изискваха жертвоприношения и ритуали, в

ни убеждават как екстрасенсите и астролозите ще ни помогнат да решим здравословните си проблеми и душевните си терзания. Как да не си прочетем хороскопа за деня или да не слушаме по радиото сутрин предсказанията на звездите, нали ще ни тръгне наопаки? Окултизъм и астрология. Млади и стари носят „червени

конци“ против уруки и талисмани за късмет.

Поради нарастващото нечестие и идолопоклонство Бог затвори небето над Израел и три години не капна дъжд в цялата страна. Народът изнемогваше, добитъкът измираще, а царицата хранеше на трапезата си ежедневно 850 фалшиви пророци. Данъците на народа отиваха за строежи на капище след капище на идолите. Междувременно

Хълмът Кармил

разрез с моралните и законови основи на Израел. Бог, в Своята богата милост искаше да възвърне сърцата на хората към Себе Си, чрез пророците. Вместо това цар Ахаав и царица Езавел не жалеха сили и държавни пари, за да обучават и наемат фалшиви пророци, които да принуждават хората да служат на Ваал и Ашера. Днес положението не е много по-различно. Реклами по телевизията и вестниците

цар Ахаав търсеше с войска пророк Илия, който според него беше отговорен за трагедията.

„А след дълго време, в третата година, Господното слово дойде към Илия и рече: Иди, яви се на Ахаава; и ще дам дъжд на земята.“ (3Царе 18:1)

Забележете, че явяването на Илия пред царя не беше, когато царят пожела, прод. на стр. 2 ➔

↪ продължава от стр. 1
а когато Бог пожела и по начин, по който Бог пожела.

„И като беше Авдия на пътя, ето, Илия го среща; и той го позна и падна на лице и рече: Ти ли си, господарю мой Илие: А той каза: Аз съм. Иди, кажи на господаря си: Ето Илия... И тъй, Авдия отиде да посрещне Ахаав и му извести. И Ахаав отиде да посрещне Илия. А като видя Илия, Ахаав му рече: Ти ли си, смутителю на Израиля? А той отговори: Не смуцавам аз Израиля, но ти и твоят бащин дом; защото вие оставихте Господните заповеди, и ти последва ваалимите. Сега, прочее, прати та събери при мене целия Израил на планината Кармил, и четиристотин и петдесет Ваалови пророци, и четирите стотин пророци на Ашера, които ядат на Езавелината трапеза. И така, Ахаав прати до всичките израилтяни та събра пророците на планината Кармил.” (3 Царе 18)

Царят си помисли, че Божият човек се е хванал сам в капан. Сам срещу 850 души и царевата войска. Той вече си представяше как пред очите на цялата нация пророкът ще бъде елиминиран.

Тогава Илия извика със силен глас към народа: „Докога ще се колебае между две мнения? Господ, ако е Бог, следвайте Го; но ако е Ваал, следвайте него. А людете не му отговориха ни дума.”

Този въпрос вълнува много нации по света, но в своята всъщност той е дълбоко личен и е отправен към теб сега. Кого ще последваш и докъде си готов да стигнеш? Израелтяните бяха объркани и не отговориха нито дума. Може би важи същото и за теб. „Тогава Илия рече на людете: Само аз останах Господен пророк; а Вааловите пророци са четиристотин и петдесет мъже. Те, прочее, нека ни дадат два юнеца; и нека изберат единия юнец за себе си, нека го разсекат и го турят на дървата, но огън да не турят отдолу; и аз ще приготвя другия юнец и ще го туря на дървата, но огън няма да туря отдолу. Тогава вие призовете името на вашия бог, и аз ще призова името на Господа; и оня бог, който отговори с огън, той нека е Бог. И всичките людете в отговор казаха: Добро е каквото си казал.” (3 Царе 18:22 – 24)

Добър знак. Жертва без огън. Кой може да свали огън от небето? Кой може да постави такъв знак ако не е уверен, че Бог може и ще го направи?!

Предимство на мнозинството. Поставени на истинско изпитание фалшивите пророци само успяха да нарежат телата си, но никакъв ефект не се получи – огън нямаше.

„Тогава Илия каза на всичките людете: Приближете се при мене. И всичките людете се приближиха при него. И той попра-

ви Господния олтар, който беше съборен; защото Илия взе дванадесет камъни, според числото на племената на синовете на Якова, към когото дойде Господното слово и рече: Израил ще бъде името ти.”

Той повика народа. Искаше да е сигурен, че всички ще бъдат свидетели, на

това, което имаше да стане. Първото нещо, което пророкът направи беше да поправи Господния олтар, който беше съборен. Първата стъпка на приближаването ни при Бога е да поправим съборения олтар. Олтарът е символ на нашата връзка с Бога. Може никога да не си я имал, а може и някога, в миналото, да си съборил олтара и да си забравил за него. Време е за възстановяване на нарушени взаимоотношения със Създателя.

„И тъй, оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога, чрез нашия Господ Исус Христос; посредством Когото ние чрез вяра придобихме и достъп до тая благодат, в която стоим, и се радваме поради надеждата за Божията слава.” (Рим. 5:1-2)

„А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който идва при Бога трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които го търсят.

(Евреи 11:6)

После Илия направи, нещо което е напълно необяснимо за естествения ум: „И с камъните издигна олтар в Господното име; и около олтара направи окоп, доволно голям да побира две сати семе.”

Окопът беше много важен, понеже той беше пълен с вода и изключваше всякакви съмнения за измама. Какво символизира дълбокият окоп? Това е скъсването със света и разрушаване на мостовите, които си запазваме за връщане обратно – старите компании, вредните навици, компромисите и онзи двойствен живот, заради който не можем да видим никое от Божиите обещания в живота си.

След окопа, Илия нареди дървата и

насече жертвата: „И като нареди дървета, насече юнеца на късове та го положи на дървата, и каза: Напълнете четири бъчви с вода, та излейте на всеизгарянето и на дървата.”

Дърветата са нашите молитви, които трябва да издигаме денем и нощем към Бога, за да може Той да приеме жертвата ни. Без дървета няма пламък и без пламък няма жертвоприношение.

Какво да кажем за телето? Защо пророкът не го просна цяло върху олтара, а го нарязва на късове? Колко лесно би било – еднократна жертва и край, свършили сме си работата. Чиста работа! Жертва, когато сме въодушевени и „настроени на духовна вълна”? А утре? А след една седмица? Жертвата е насечена на парчета, понеже тя трябва да е постоянна, ежедневна.

Нека сега да сглобим пъзела: подновен олтар, с 12 камъка, точно според числото на 12-те племена, за които се принася жертвата. Окоп, пълен с вода, символ на скъсването със света, чрез водното кръщение. Дървета, в случая мокри от водата, върху които се поставя телето на късове, приготвени за жертва.

Не сме ли и ние така? Вършим всичко по изискванията. Стъпка по стъпка, риуал след риуал, традиция след традиция както сме го научили от баба си. Но без огън имаме само мокро теле и окоп пълен с вода. Нещо липсва. Огън! Без огън няма жертва. Без Божия Свети Дух всичко е мъртва религия и празни ритуали!

Огънят не дойде от Илия. Той няма да дойде и от теб. Той слиза отгоре, „от Отца на Светлините у Когото няма изменение или сянка на промяна”. „А в часа на вечерния принос, пророк Илия се приближи и каза: Господи, Боже Авраамов, Исаков и Израилев, нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израиля, и аз Твой слуга, и че според Твоего слово аз сторих всички тия неща. Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познаят тия людете, че Ти, Господи, си Бог, и че Ти си възвърнал сърцата им надире. Тогава огън от Господа падна та изгори всеизгарянето, дървата, камъните и пръстта, и облиза водата, която бе в окопа. И всичките людете, когато видяха това, паднаха на лицата си и рекоха: Господ, Той е Бог; Господ, Той е Бог.” (3 Царе 18:36-39)

След слизането на огъня, раздвояването на народа се изпари заедно с водата, камъните и пръстта от жертвеника.

Господ може да премахне всяко съмнение в живота ти. Само бъди готов(а) за примирителна жертва в часа на вечерния принос.

П-р Владимир Владимиров

Как да се молим?

Молитвата е благоговейно и смирено възнасяне на душата към Бога с просба за нещо, с благодарност или славословие; тя е беседа на преизпълнената с религиозни чувства душа към Бога. Нашият Спасител, бидейки Сам, усърден молител, иска да ни научи как най-добре трябва да се молим.

П-р Димитър и Дора Митеви

“А ти, когато се молиш, влез във вътрешната си стаичка, и като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно, и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве”. “Влез във вътрешната си стаичка”, т.е. отиди в такова място или стая, където хората не могат да те видят.

Плоските покриви на домовете в Палестина били предназначени не само за разходки и беседи, но и за уединени размисления и молитва, особено сутрин и вечер (Деян. 10:9), а в някои домове имало особена вътрешна стая, в която благочестивите юдеи се молели.

Защо Господ иска да се молим тайно?

Защото, когато се молим тайно, т.е. насаме, тогава няма да отвличаме вниманието си с други неща, нито пък ще се смущаваме, че другите ни гледат или слушат. В тайната молитва ние гледаме само на Този, Който е силен да чуе и да изпълни нашата молба. Но дори и насаме да се молим, ако изоставим Бога и започнем с мисълта си да блуждаем по различни предмети, да обръщаме навсякъде своя вътрешен поглед, ще си идем от молитва с празни ръце. Ето защо е важно да знаем, че **тайната стаичка**, това е не само определено помещение в твоя дом, но това е **сърцето ти**. По такъв начин, където и да се намираш, ти можеш да влизаш за молитва в тайната стаичка.

Ти можеш да пътуваш във влака и пак да влезеш за молитва в тайната стаичка. Ти можеш да влезеш във вътрешната си стаичка, както стоиш на работното си място, щом нуждата налага това. Още там, сред шума на машините или разговорите на колегите, Бог може

да даде Своя навременен отговор.

Ти можеш и седящ на училищния чин, да влезеш във вътрешната си стаичка и да попросиш мъдрост от Бога. Ти можеш да седиш и на църковния стол, да слушаш проповедта на Божия работник, и пак да пребъдваш във вътрешната си стаичка, молещ се за благословението на твоята църква. “И като си затвориш вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно, и Отец ти, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве” (Ев. Мат. 6:6).

Каква е тази врата, която трябва да затворим зад себе си?

• Тази врата са твоите **очи**. По време на молитва очите трябва да са затворени. Защо? “Окоето не се насища с гледане” – казва Екlesiаст. “Ад и погибелта

не се наситат, и очите на човека не се наситат” – казва премъдрият Соломон (Пр. 27:20).

Голямото семейство - всички в служение на Бога

Отвореното око пречи на сърдечната молитва, защото смущава сърцето с картини и образи от външния свят.

• Тази врата са твоите **уши**, за които Екlesiаст казва, че не се наситат със слушане (1:8). И ушите, както очите, са врата, през която влизат чисти и нечисти неща. Какво иска Бог да слушаме с духовните си уши? Духовни неща.

• Тази врата са твоите **чувства**. Ти цял ден си бил отдаден на чувствата си: радвал си се на успеха си, скърбял си поради неуспехите; ядосвал си се, ако не са те разбрали правилно; гневил си се на безчинните, а и къщи не всичко е винаги в ред. Предай чувствата си на Бога.

• Тази врата е твоят **ум**. През целия ден той неспирно е работил: приемал е информация от очите, ушите и чувствата; преработвал е тази информация, давал е разпоредения. В ежедневието той ти беше много полезен. Но в молитвата може да стане вреден, ако не го заключим за света. Ап. Павел ни съветва да включваме в молитвата и ума, за да не остава безплоден, и не само поради това, но още и за да не смущава молитвата. “С ума си ще се моля” – казва той (I Кор. 14:15в). Ако не заключиш ума си за света, какво ще стане? С телата си ще сме във вътрешната стаичка, а сърцата ни ще са в света: сред приятели, роднини, къщи, сред грижите и пр., но не при Господа. “Тия люде се приближават при Мене с устните си, но сърцето им далеч отстои от Мене” – казва Господ (Мат. 15:18). Какъв е резултатът от такава молитва? “Напразно ми се кланят” – казва Господ Исус (Мат. 15:9).

И така, “заключи си вратата, помоли се на своя Отец, Който е в тайно, и Отец ти, Който

вижда в тайно, ще ти въздаде наяве”. Бог иска от нас да спазим тия условия при молитвата, и ако го направим, Той ще ни въздаде наяве това, което в тайно сме Му поискали. Като спазим предписаните от Него условия, Той се задължава да ни слуша. Той кази: “Елате при Мене, всички, които се трудите и сте обременени”, но и обещава – “и аз ще ви успокоя” (Мат. 11:28). Бог умолява: “О, вие, които сте жадни, елате всички при водите”, но и обещава – “яжте вино и мляко, ... яжте благо и душата ви ще се развесели” (Ис. 55:1, 2). “Призови Ме в ден на напаст – казва Бог, но и обещава – и аз ще те избавя, и ти ще ме прославиш” (Пс. 50:15).

П-р Димитър Митев,
ЕПЦ “Филаделфия”, гр. Велико Търново

Принасяй траен плод!

“Тогава излизаха при него (Йоан Кръстител) Ерусалим, цяла Юдея и цялата Йорданска околност, и се кръщаваха от него в реката Йордан, като изповядваха греховете си. А като видя, че много от фарисеите и садукееите (т.е. хора, които бяха се считаха за духовни водачи на обществото) идваха да се кръстят от него, им каза: *Рожби ехидници! (т.е. лицемери) кой ви предупрежда да бягате от предстоящия гняв? Затова, принасяйте плодове достойни за покаяние; и не мислете да казвате: Авраам е нашият баща; защото ви казвам, че Бог може и от тези камъни да направи деца на Авраам. А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и така, всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля.*”

(Ев. Матей 3:5-10)

Какво означава добър плод и какво въобще е добро?

Днес различните общества и различните хора имат различни критерии за добро. Някои смятат, че са добри, защото вършат добри неща или защото не вършат други, които според тях са лоши. Но и добрите на пръв поглед, или според човешките стандарти дела, нямат стойност пред Бога, ако не са продиктувани от вяра в Него и словото му и са равностойни на индулгенции, т.е. да правя нещо като се надявам то да ми осигури Божието благоволение и благословение. Вярата без дела е мъртва, но и делата лишени от вяра са мъртви (безплодни) и не ни ползват (Посл. Ап. Яков, гл. 2). Библията ни казва, че сме спасени по благодат, чрез вяра, не чрез дела, за да не похвали нито един, но това е подарък от Бога (Посл. към Ефес., гл. 2). Гордост е да считаме, че чрез делата си можем да си заслужим спасението. Това, което Йоан Кръстител казваше на хората, които считаха себе си за духовни водачи на обществото е, че не можеха да се осланят на факта, че са потомци на Авраам, защото това не ги прави по-различни, не им дава привилегии и не ги прави праведни пред Бога автоматично. Ако те учеха други-

Пастор Емануил и Силвана Тотев

те на Закона и на морал, те трябваше да бъдат първи да дават пример на такъв живот, а не да живеят в лицемерие като изискват от другите това, което самите те не правят.

Всъщност, когато ние съдим другите около нас, много често изискваме или очакваме от тях нещо, което самите ние нямаме волята или силата да направим.

Йоан им казваше, че ако идваха при него да се кръстят само, за да ги видят другите или само защото и другите го правят, това е лицемерие. Кръщението не е просто ритуал, но символизира покаяние и решение за промяна в отношението към Бог и към другите. Ако човек се е покаял пред Бог за греховете си, това би трябвало да даде отражение в живота му, т.е. той би трябвало да живее за Бога и Бог чрез Святия Дух да живее в него. Реалната промяна на новороденото би трябвало да се проявява в променено поведение и отношение към Бог и към другите. Йоан казваше на фарисеите и садукееите, че ако наистина идват да се кръстят, защото се покаяват, това трябва да проличи в живота им, т.е. трябваше да принасят плодове достойни или съответстващи на тяхното покаяние.

И така първият извод, до който достигаме, е, че принасянето на добър плод означава покаяние и променен живот. Единствено Бог е добър и само, когато осъзнаем, че сме грешни хора, които се нуждаят от покаяние и Божия благодат и сила, и позволим на Бог да направи духовна трансформация в живота

ни, само тогава и чрез Неговия Святи Дух, който живее в нас, ние можем да принасяме добри плодове, съответстващи на нашето покаяние.

Покаянието е предпоставка за добър, богоугоден плод в живота ни. Ако искаме този плод да бъде траен, трябва да живеем с вяра в Бога всеки ден и да имаме волята да партнираме с Него за изграждане на христо-

подобен характер в нас!

“И така, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, свята, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение. И недейте се съобразява с тоя век, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, - това, което е добро, благоугодно на Него и съвършено.”

Ето как трябва да изработваме спасението си – като живеем за Бога и се стремим да Му бъдем угодни. Това е жертвата, която Той очаква от нас и това е нашето духовно служение. Това обаче е процес, който започва, когато се покаем и приемем Исус за личен Спасител и продължава до края на земния ни път. Отговорът на въпроса: Как можем да имаме подобен начин на мислене и поведение като Христос? или Как можем да изградим христородобен характер?, е – трябва да обновяваме ума си като общуваме с Бог чрез изучаване на Словото Му и в молитва. Само така ще разберем волята Му за живота си и какво според Него е добро, благоугодно на Него и съвършено. Когато живеем всеки ден с ясното съзнание и вяра, че живеем чрез Него, в Него и за Него и, че Той живее в нас чрез Святия Дух и Му позволяваме да работи в нас и да ни учи на Волята Си. Така Той променя начина ни на мислене и изгражда христородобен характер в нас. Само тогава можем да бъдем плодonoсни и плодът ни да бъде добър и траен.

Христос каза (Ев. от Йоан, гл. 15):

“Живейте в Мен, и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от самосебе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не живеете в Мен. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който живее в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото, отделени от Мен, не можете да сторите нищо. В това се прославя Моят Отец, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици... Вие не избрахте Мен, но **Аз избрах вас, и ви определих да излезете в света и да принасяте плод и плодът ви да бъде траен**, така че каквото и да поискате от Отец в Мое име, да ви даде.”

Само, когато имаме покаяно и меко сърце, търсим Бог и позволяваме на Святия Дух да работи в нас, само тогава Христос може да се изобразява в нас. «Живейте в мен и Аз във вас», казва Христос и това не е пожелание а заповед, част от Божия план за възстановяване на Неговия истински образ в нас, който беше изкривен поради грехопадението. Човек беше създаден по Божия образ и подобие, но съгреша и поради греха тази хармония и този образ беше изкривен. Единственият начин за неговото възстановяване е духовно обновление и живот в ежедневна духовна връзка с Бог. Само така плодът на Божия Дух, който живее в нас може да покълне и постепенно да се развие и узрее като реален и видим за околните плод, т.е. реално проявление в поведението ни:

“А делата на плътта са явни; те са: блудство, нечистота, сладострастие, идолопоклонство, чародейство,

вражди, разпри, ревнувания, ярости, партизанства, раздори, разцепления, зависти, пиянства, пирувания и тям подобни; за които ви предупреждавам, както ви и предупредих, че които вършат такива работи, няма да наследят Божието царство. А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вярност (вяра), кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон (или няма осъждение). А които са Исус Христови, разпънали са плътта заедно със страстите и желанията й. Ако по Духа живеem, по Духа и да ходим.”

От този текст от Посланието към галатяните, глава 5 виждаме ясно разграничени два вида плод – плод на плътта (или лош плод) и плод на Святия Дух (или добър плод).

Можем да принасяме добър плод, т.е. всички положителни проявление на Христовия характер, които прочетохме, само ако сме разпънали плътта и живеем по Дух

Това, обаче не става изведнъж, а, както казахме, е процес, който започва с нашето покаяние и продължава през целия ни живот

Във Второ Послание на Ап. Петър, глава 1, ст. 3-11, четем:

“Понеже Неговата божествена сила ни е подарила всичко, което е необходимо за живота и за благочестието, чрез познаването на Този, Който ни е призовал чрез Своята слава и сила; чрез които се подариха скъпоценните ни и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници в божественото

естество, като сте избягали от произлязлото от страстите разлагане в света; то по самата тази причина **положете всяко старание** и прибавете на (1) вярата си (2) добродетел, на добродетелта си (3) благоразумие, на благоразумието си (4) себеобуздание, на себеобузданиято си (5) твърдост, на твърдостта си (6) благочестие, на благочестието си (7) братолюбие, и на братолюбието си (8) любов. **Защото ако тези добродетели се намират у вас и изобилват, те ви правят да не сте безделни нито безплодни в познанието на нашия Господ Исус Христос.** Но онзи, у когото те не се намират, е спял, късоглед, и е забравил, че е бил очистен от старите си грехове. Затова, братя, **постарайте се още повече** да затвърдявате вашето призвание и избиране; защото, **като вършите тези добродетели, никога няма да отпаднете.”**

Понеже така ще ви се даде голям достъп във вечното царство на нашия Господ и Спасител Исус Христос.”

Ако искаме един ден да бъдем с Бог завинаги и да живеем в Неговата слава, Той ни призовава към това да Му позволим да работи в нас, като имаме меко и покаяно сърце и полагаме всяко старание и се стараем все повече и повече да търсим близост с Него, така че да се изгражда христоподобен характер в нас. Защото с какъвто се събереш, такъв ставаш и с когото общуваш, с него се сближаваш и на него заприличваш!

П-р Емануил Тотев

**МОЛИТВЕНА
ТЕЛЕФОННА
ЛИНИЯ**

Можете да се обадите за молитва на следните телефони:

02/ 9973307, 9973207

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

Когато свършват човешките възможности, започват Божиите чудеса. Г-жа Рената Люнгрин от Хърватска, с двете си деца и Силвана, излекувана от рак с нейната вяра и усърдната молитва на нашите екипи и на вярващите от други църкви. Благодарим на Исус за тази победа!

Фестивал в Пазарджик

На 17 и 18 юли т. г. над 400 души участваха в IV-то издание на Международния фестивал „Израел – моят възлюблен“. Събитието беше в най-представителната зала на Пазарджик „Маестро Георги Атанасов“, с подкрепата на кмета на града. Местните евангелисти от служение „Християни – приятели на Израел“ бяха домакини.

Ирена, Кремена, Галя и Емануела - „Бейт Самеах“

Нашата група „Бейт Самеах“ (Дом на радост) при ОБЦ „Дом на радост“ – София, прие предизвикателството. За целта подготвихме няколко оригинални танца.

Гостите – участници от България, Румъния и Израел бяха познати на публиката, а тя бе от Пазарджик, Брацигово, София и други градове на страната.

На фестивал – като на фестивал! Прозвуча шофар (древен еврейски народен инструмент, обикновен животински рог – от крава или овен, приспособен за свирене чрез надуване). Приветствие и започна празничната програма с представителен хор „Агада“ и група „Алегро“ на Софийската еврейска общност към Организация на евреите в България „Шалом“. Казанлък поднесе обичани еврейски песни и пеещата публика вече беше на крака! Николай Иванов от Бургас както винаги беше великолепен. Участниците от Румъния ни очароваха и оставиха в очакване на следващите оригинални програми.

След почивката за обяд се появи груп

па „Менора“ към Християнска Вселенска Апостолска църква – София, която под клавирния съпровод на Венис Леви изпя няколко песни, след което потанцува. „А сега да посрещнем група „Бейт Самеах“ от София с ръководител Ирена Бояджиева!“ И от зрители станахме участници. Аплодираха ни бурно, изправихме залата на крака.

След нас проф. Дечко Свиленов представи книгата си „Какво е дал Израел на света?“. Танцовата формация от Варна беше с чудесна хореография и изпълнение, представиха ни „Стани Йерусалим“ по музика на Пол Уилбър. Евгени Димитров ни зарадва с песен. На сцената излязоха Илия Миланов и вокална група от Сливен. Група „Елей“ от София попя. Отново варненци под ръководството на Нели Ковалюва ни впечатлиха. Хор „Соли дело Глория“ успокоиха атмосферата със стари напеви, солови и дуетни изпълнения. Димка Димова заедно с цялата зала изпя химните на България и Израел.

Събрахме сили за около два

да кажа за Бари и Батя Сегал от Израел? Това бе забележително участие! Дуетът беше горещо аплодиран, не ни се разделяше с него!

И за да завърши вечерта по подобаващ начин – станахме свидетели на спектакъла на пиротехниците – богата заря!

На 18-ти сутринта отново Казанлък, после Николай. А Митка Атанасова от Пловдив ни поднесе прекрасен букет от и за Израел. Варна ни показа „На гости в еврейски дом“. Специалните ни гости – дует Сегал, ни окъпаха в разноцветна песенна дъга...

След кратка почивка Димка Димова ни попя. А след нея – Лика Ешкенази – позната ни от предишни три фестивала, вдъхнови хористите от Дулсе Канто, които изпълниха част от последния си компакт-диск – единствен по рода си, съставен от музика-молитви, които се пеят на Шабат, но по начин, изпълняван в Софийската синагога.

Участваха още Мати Самуилова и нейната нежно танцуваща група. Обогажихме се и с „Децата на Оргей“ – камерен хор за църковно-славянска музика. Отново Румъния с групата от гр. Яш.

часа и се понесохме в шумно пъстро шествие с развети знамена към „Остров Свобода“ – прекрасен парк. На балони – разноцветни птици – полетяха молитви към небето. Етиен взриви насъбралиите се зрители и гости на парка с „Емануела“, „Ш’ма Израел“. Спонтанно пеещите с него се понесоха във вихрено хоро на „Ава Нагила“ и „Песен за Авраам“. Гостът сподели каква е отговорната мисия на еврейския народ: „Да занесе вестта за Господ и да Го сподели с другите народи!“... А какво

На сцената беше поканена нашата група. Поднесох кратко приветствие, което трогна консулското семейство Амитай. Затанцувахме последния си поздрав.

На сцената дойде просълзена Сима Амитай, която се включи в танца ни.

Чест и привилегия за нас беше присъствието на заместника на посланика на държавата Израел. На Румъния се падна честта да закрие Фестивала. Думи... Благодарности... Шофар...

Ирена Бояджиева

Вести от Международната организация “Джошуа Дженерейшън”

„Както е студената вода за жадна душа, така е добра вест от далечна земя.“
(Притчи 25:25)

БЪЛГАРИЯ

Владо и Буба Владимирови – зет и дъщеря на епископ Милчо Тотев от България, дойдоха на визита в Хюстън все още скърбящи за загубата на баща им. Те донесеха утеха за нас, като споделиха, че продължават да следват видеонито, което беше в сърцето на епископ Милчо.

ФИЛИПИНИТЕ

Д-р Хосе се върна в Хюстън, славец Бога за Неговата вярност в изпълнението на обещанията в Библията. Той беше докоснал чрез Святия Дух лидерите и високопоставените във Филипините по време на официален обед-среща в чест на президента г-жа Глория Макапагал-Ароу. Божието присъствие се чувстваше и по време на срещата, спонсорирана от Съюза на Евангелските църкви и „Джошуа Дженарейшън“, проведена в хотел Манила на 16 Юни, 2010. Атмосферата бе благодарствена, докато се молехме за президентката и нейното семейство. (Мандатът на президент Ароу завърши на 30 юни

2010, г-н Бениго Аквино III е новоизбраният президент на Филипините).

Благодарим за молитвите ви за Хосе, когато беше болен от двойна бронхоплев-

послужи на лидери от различни градове.

ИЗНЕНАДА ОТ МОСКВА

Миналата седмица на нашата врата се позвъни и изненадващо застанаха пред нас Юрий Шамилов и Олга Сняткова. Пристигнали от Москва, Русия – основатели на Училище по Икономика в Москва. Те донесеха добри новини. Ние с радост ги приветствахме с “Добре дошли”. Славата да бъде на Бога, Той извърши велики дела! „Не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез Духа Ми, казва Господ на Силите.“ (Захария 4:6)

Благодарим за вашите молитви и подкрепа. Ние

Д-р Х. Паскуа с Нейно Превъзходителство Глория Ароу

мония в резултат на натоварената му програма във Филипините. В отговор на молитвите ни Господ го докосна и изцери, така че той успя не след дълго да се върне отново във Филипините. Там послужи на официалния президентски обяд в чест на президента г-жа Глория Макапагал-Ароу. В края на април 2010, той се завърна от мисионерско пътуване в щата, като

продължаваме да търсим Божията воля, къде Той иска да отидем. „Господ не забавя това, което е обещал, според както някои смятат бавенето, но заради вас търпи за дълго време; понеже не иска да погинат някои, но всички да дойдат на покаяние.“

Хосе и Джойс Паскуа
Хюстън, САЩ

Спирала

Съставил: Х. Харизанов

За рождения си ден моят племенник получи SMS. Прочетете посланието, като следвате спиралата в указаната посока и попълвате квадратчетата с цифри. Българската азбука има 30 букви, като А е 1, Б – 2 и т.н. до Я – 30. Еднаквите цифри са за едни и същи букви.

За улеснение са поставени препинателни знаци и празни квадратчета между думите.

Посланието от миналия брой: Ч. Р. Ден! Не пренебрегвай дарбите, които имаш, но бъди прилежен, на това се предавай, за да стане явен на всички твоят напредък!

→	24	6	18	19	9	19		17	15	7	5
	15	3		5	1		19	9		18	6
	2	20	4	15	5	14	9	30		6	14
	29		18	19	,	8	14	1	14		
	12	1	15	18	19	.	3	14	6	20	5
		14	17	15	.		20	9	13	13	6
	9		5	5	15	24	10	6	20	14	14
		1	27	1	17		9			15	,
	17	3	13		11	6	3	15	24	7	14
	9	1	5		4	15	2	!	19	1	9
	13	,	19	18	15	12	9	13	!	9	11

Притча за изгубената овца

Малко по-късно Исус разказал още една история. Тя се нарича притча. Исус искал, когато слушат притчата, хората да се замислят над много неща и на много неща да се научат. Ето каква е тя.

Живял едно време един пастир, който имал много овце. Той ги обичал и винаги се грижел добре за тях. Но една от неговите овце била твърде непослушна. Тя все изоставала от стадото или пък отивала на друга страна, ала пастирът я връщал обратно.

Веднъж пастирът не забелязал, че овцата е изостанала. Глупава овца! Тя не можела да се грижи сама за себе си - да си намери хубава трева и добро място за водопой, а най-важното - не можела сама да се защитава от дивите зверове, с които била пълна местността.

Когато пастирът дошъл с овцете в пустинята, започнал да ги брои. Знаел, че има сто овце, а преброил деветдесет и девет. Пастирът преброил овцете още веднъж, но една от тях липсвала. Веднага разбрал коя овца се е загубила. Той знаел всичките си овце дори по имена.

„Може би е отишла далеч? А може да се е подхлъзнала в някоя яма и да си е счутила крака? Или са я нападнали дивите зверове и лежи разкъсана на пътя? Трябва да я намеря” - мислел си пастирът. И като оставил другите деветдесет и девет овце сами в пустинята, пастирът тръгнал да търси изгубената. Търсил я дълго, но накрая я намерил. Щастлив, той я метнал на ра-

мене и я понесъл. Едва когато се върнал в пустинята, където го чакали останалите овце, той я пуснал на земята. Сега отново имал сто овце.

След известно време пастирът се прибрал в селото и казал на приятелите си: „Радвайте се заедно с мен! Аз намерих изгубената си овца.” И всички се зарадвали.

„И на небето ангелите също се радват - продължил Исус Своя разказ, - когато човек, изгубил вярата си, започва отново да вярва. Някои хора мислят, че Господ не им е нужен. За такива хора ангелите тъгуват. Такива хора нямат вяра.”

А ти вярваш ли в Бога?

**Абонаменти за 2010 г.
за в-к. „БОЖИЕТО СЛОВО”,
се приемат във всички
пощенски станции
в страната.**

КАТАЛОЖЕН №-106

**Абонаментът
за една година е 3,60 лв.,
за полугодие - 1,80 лв.,
за тримесечие - 0,90 лв.**

Божия църква „Дом на радост“

с пастор Владимир и Борислава Владимирови
Ви канят на редовните Богослужения

В кв. Люлин 8

(заг магазин „Билла“)

Вторник и петък от 18:30 ч., неделя от 11 ч.

В Баня,

ул. „Св. Св. Кирил и Методий“ 16

сряда от 18:30 ч. и неделя от 9:30 ч.

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16

Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от волни пожертвования.

Банкова сметка:
Тексимбанк, клон 2, София
бул. „Кн. Мария Луиза“ 107
IBAN: BG58TEXI9545
1000153017